

VIT EIGA AT FEVNA HVØNN ANNAN SUM TEY VIT ERU

Menniskju kunnu ikki vera onnur, enn tey sum tey eru, metir Jens Morten Mortensen, prestur í Hvalba. Í ár skal hann halda ólavsøkuprædikuna, og hann hevur fingið í lag, at trúarjáttanin verður sungin við nýggjum lagi, sum hann sjálvur hevur skrivað. Hann sigur, at tað týðningarmesta við guðstænastuni á ólavsøku er, at hon skal vera savnandi.

- Kann guðstænastan við tónleiki, sálmasangi, liturgi og prædiku savna fólk, so tey kenna felagsskap í kirkjurúminum, so eri eg fegin, sigur Jens Mortan Mortensen

Dagfinn Olsen

Í ár er tað Jens Morten Mortensen, prestur í Hvalba, sum skal halda ólavsøkuprædikuna í dómkirkjuni. Hann gleðir seg, men vil ikki beinleiðis siga, at hann hervið fær ein serstakan pall.

- Men tó er hetta øðrvísi, tí lögtingið kemur saman, fólk koma saman, og tað er tjóðarhátíð. Føroyingum dámar væl at koma saman, at hittast og koma burtur frá gerandisdegnum, sigur Jens Mortan Mortensen.

- At ganga úti á ólavsøku er serligt. Ein hittir tilvildarlig fólk, men tó er tað ikki so tilvildarligt, tí í veruleikanum kennast vit. Guðstænastan er ein týðningarmikil siðvenja, og vit eiga at markera, at vit eru eitt serstakt fólk við egnari mentan. Vit hava tað gott, og í fluttari merking kann ein siga, at vit fáa bæði sól og regn, sigur Jens Mortan Mortensen.

Siðbundin ólavsøka

- Vit fara altíð til ólavsøkusetanina, tað er ein hátíðarlig byrjan uppá ólavsøkuna. Eisini fara vit altíð á fólkafund á Føroya Fólkaháskúla, ið bæði er upplýsandi, mentanarligt og hugnarligt, og har hittir ein fólk, eisini fólk, ein kendi, tá ein var yngri og lesandi. Vit plaga eisini at eisini at vitja á Listaskálanum, og at fara til kabarett. Fyrr var tivolí eisini á skránni, men børnini eru størri nú, og tað er broytt. Vit vitja familju og fólk annars, so sum heild er hjá okkum talan um eina siðbundna ólavsøku, sigur hvalbiarprestur. Bæði konan og eg hava systkin í Havn, so vit kenna okkum sum heima í vakra høvuðsstaði okkara. Tá ein býr á bygd er altíð gott at koma til Havnar.

Prestur og urguleikari

Jens Mortan Mortensen byrjaði at lesa guðfrøði í Havn. Síðani lá leiðin til Árhús, saman við t.d. Una Næs, dómpróvsti.

- Eg byrjaði so eisini at lesa tónleik, og hevði eisini starv sum kirkju-sangari. Tað var eitt starv við síðuna av lesnaðinum. Tá eg var liðugur at lesa guðfrøði, tók eg urguleikarapróg. Tað við tónleikinum kom líkasum av sær sjálvum, sigur Jens Mortan Mortensen, sum kemur úr einu barnaheimi við tónleiki, og beiggin er urguleikari í dómkirkjuni, og systurin spælir urgu á Argjum.

Sjálvur spældi Jens Mortan Mortensen eisini urgu í Vesturkirkjuni í Havn á yngri árum.

- Eg fekk starv sum urguleikari í Norðursælandi, og hevði eisini gentukór í fleiri ár. Tá búði eg í Keypmannahavn. Síðani gekk leiðin til Grønlands í tvey ár, og eisini har hevði eg kirkjukór, greiðir Jens Mortan Mortensen frá.

- Í 1998 kom eg til Suðuroyar, fekk starv sum urguleikari og undirvísti eisini, og í 2012 gjørdist eg prestur, sigur Jens Mortan Mortensen.

Jens Mortan Mortensen hevur verið formaður í urguleikarafelagnum, hevur undirvíst nógv, og fyri stuttum gjørdi hann, í samstarvi við Nám, eitt nótakoyrikort. Umframt skrivar hann eisini tónleik.

Trúarjáttan við nýggjum lag

Í morgunlestrum í útvarpinum hevur Jens Mortan Mortensen verið frammi við nýggjum lagi til trúarjáttanina. Og hann hevur fingið í lag, at á ólavsøku í ár verður nýggja lagið nýtt til trúarjáttanina.

- Eg helt, at tað kundi verið

stuttligt og hóskaði, um vit finga feroyskt lag, men eitt slíkt lag má ikki fara ov langt frá tí, sum er frammanundan. Hetta hevur eisini við kenslur at gera, og tí eru slíkar broytingar als ikki lættar at fremja, sigur Jens Mortan Mortensen.

- Eg gjørdi lagið í 2013. Hugskotið kom, tá eg koyrði gjøgnum tunnulin til Hvalbiar. Eg havi upplivað tað áður. Eg veitt ikki um tað er okkurt sinnislígt, ið hendir, tá ein fer inn í eitt myrkt hol, fyri síðani at koma út aftur í ljósið hinumegin í øllum góðum. Hetta ávirkar sinnið, sigur hvalbiarprestur, sum vónar, at nýggja lagið eisini kann kennast savnandi.

At savna

- Um vit venda aftur til ólavsøkuprædikuna, so er kanska rætt, at talan er um eitt slag av serstøkum palli. Ein má í øllum førum gera sær ómak, tí sigur ein okkurt av týðningi, so hoyra fólk tað. Vit eru eitt lítið oyggjasamfelag, vit eru ymisk, men kann guðstænastan kennast savnandi, so er tað gott, sigur Jens Mortan Mortensen.

- Kann guðstænastan við tónleiki, sálmasangi, liturgi og prædiku savna fólk, so tey kenna felagsskap í kirkjurúminum, so eri eg fegin, sigur Jens Mortan Mortensen.

- Vit liva í eini tíð, har fólk tosa um innihaldið í lívinum og umrøða lívs-virðini. Fólk fara pilgrímsferðir og hugsa um børnini, skúlan, náttúru-vernd og so framvegis. Kanska skuldu vit nýtt enn meira tíð og orku uppá hesi viðurskifti. Tíðirnar eru góðar, men tað kann skjótt broytast, sigur Jens Mortan Mortensen.

Enn er ólavsøkuprædikan ikki liðug.

Trúarjáttan

La - tum ok - kum ját - ta ok - ka - ra krist - nu trúgv Vit
av - nok - ta dje - vu - lin og al - lar ger - nin - gar hans og al - lan
at - burð hans. Vit trú - gva á Guð fa - ðir, hin
al - val - da, ska - pa - ra hi - mins og jar - ðar. Vit
trú - gva á Je - sus Krist Guðs ein - bor - na son, vá - ran har - ra, sum er
gi - tin av hei - la - gum an - da, bo - rin í heim av Ma - ri - u moy,
pins - la - ður un - dir Pon - ti - u - si Pi - la - tu - si,
kross - fes - tur, dey - ður og jar - ða - ður, ni - ður fa - rin til hel - jar,
trið - ja da - gin sta - ðin upp frá dey - ðum,
fa - rin til him - mals, si - tan - di við høg - ru hond Guðs
fa - ðirs, hins al - val - da, ha - ðan hann ke - mur at
ðø - ma li - van - di og deyð. Vit trúg - va á hei - la - gan an - da,
ei - na hei - la - ga, al - men - na kir - kju, sam - fe - lag teir - ra hei - la - gu,
fy - ri - ge - ving syn - dan - na, upp - reisin li - kam - sins og
liv um al - dur og æ - vir. A - men, A - men, A - men.

Nýggja lagið til trúarjáttanina, sum Jens Mortan Mortensen hevur skrivað. Lagið er eisini at finna á youtube